

עולם ועד שבט מישר שבט מלכוטך: ח אהבת צדק ותשנא רשות על

זוהר תהילים

הכללו. בנגד זה – (שיר א) הגידה לי שאהבה נפשי. אתה שבל אהבת נפשי לך. אם לא תתחבר עמי, אין טרעה את העולם? אין תזון את נפשך מהעמק העליון, ואתך ואת החרדים? שהרי אין שורות הברכות של מלמעלה אלא במקום של זכר ונקבה. שלמה אהיה בעיטה (שם). אין אהיה בכוונה, כשטובעים ממני מזון בני האבות, שהם עדרי דבריך, עדך ה' מפש. משום כך אהבת צדק – זה הכסא שלך. ותשנא רשות – זה צד השפחה, שבל דבריך בחוכמה, ועומדת לחייב על העולם.

דבר אחר, אף על גב שapel אחד – אהבת צדק, אלו ישןאל שאחוזים בצדקה, והיא חלקם, שכתוב (מלאי א) אהבתני אחותכם וכור, ואhab את יעקב. לרבות הדרגה של צדק, שאוחזו בה בשעה שנקרא יעקב. וצד צד של רשות, נחש מעשו בחוכה, וצד צד של רשות, נחש עקלתו. וזה שכתוב (שם) ואת עשו שנגנתי. על בן משחף אליהם אלהיך שמן ששון (מה, ח) – זה השמן הטוב ששופע על ראשך מהצד העליון, שנקרא לך. מה זה על בן? משום שאהבת צדק. וזה שכתוב (שם קל) הגנה מה טוב ומה נעים שבט אחיהם גם ייחד. שבט אחיהם – התחברות של אח בצדקה. גם – לרבות את ישראל. משום כך אמרה לו: איך טרעה – לעצמך, איך טרביין – אתם העדרים הקדושים של יעקב. מחרך – אלו האבות העליונים, שהתחברו עפק בראשונה. דבר אחר, ישראל שהם אחיהם ורעים לו, משפיעים

שבט מלכוטך – על זה כתוב (במדבר כד) ויקם שבט בישראל, לעזרך בעולם. מה הטעם? שהרי הוציאה לך בן טוב לכם לעולם. והשבח הזה משבחת הגבירה למלך להרים הרואש של ישראל על הכל. לא יסוד שבט – משום שפטותם (תהלים פט) בסאו כשם נגיד.

אברהם אהבי מה הטעם אהבי משום שפטות אהבת צדק – הינו שאhab לעשות צדקה וחסד

אהבת צדק ותשנא רשות (מה, ח) זוהר ח"א פ' לך לך (דפ' ח) **בא** ראה, אברהם רצה לקרב אל הקדוש ברוך הוא והתקרב. וזה שפטותם (מה, ח) אהבת צדק ותשנא רשות. משום שאhab צדק ותשנא רשות, התקרב לצדקה, ועל זה כתוב (ישעה מא) אברהם אהבי. מה הטעם אהבי? משום שפטות אהבת צדק. אהבה שאhab אברהם את הקדוש ברוך הוא מכל בני דורו, שהוא אביי לב, והם רחוקים מצדקה, כמו שנhabאר.

אהבת צדק – אלו ישראל שאחוזים בצדקה **אהבת צדק** (מה, ח): זוהר חדש פ' חקת (דפ' סג.) משום שאהדק הוז, אהבתך, היא אהבה קתנה, שבת לחברות למללה נעשית גדולה. ואף הוא גם ב恰恰ברותה עמה הוא גדול. וזה שפטותם (שם מה) גדול ה', ומhalb מאד בעיר אללהינו. ועל זה מושכת אותו הנבירה בדברי אהבה

בְּנֵי מִשְׁחָה אֱלֹהִים מִשְׁחָה בְּלַת הַלְּבָן אֶלְעָזֶר הַכֹּהֲן אֶלְעָזֶר הַכֹּהֲן **שֶׁמֶן שְׁשׁוֹן מִחְבָּרִיךְ:** ט מֶר וְאֲחָלוֹת קָצִיעוֹת בֶּל בְּגַדְתִּיךְ מִן הַיְכָלִי שָׁן מַנִּי שְׁפָחוֹת: י בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקְרוֹתִיךְ נָצְבָה שִׁגְל לִימִינְךְ בְּכָרָם אֹפֵיר: א שְׁמַעְיָה בַּת וּרְאֵי וְחַטִּי אָזְנָךְ וְשַׁבְּחָיו עַפְקָד יְבִית

— זוהר תהלים —

בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקְרוֹתִיךְ (מה, י: זזהר חדש פ': חקת דף סג.) וְמַה אָמְרִים? בְּנוֹת מְלָכִים - אֶלְעָזֶר הַנְּשָׂמוֹת הַקְדוּשָׁות, שְׂנוּדָאי נִקְרָאוֹת בְּנוֹת מְלָכִים, שְׁהָרִי הַם הַיּוֹמָג שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה. בִּיקְרוֹתִיךְ - זֶה גַּן עָדָן שְׁנַכְּבָד מִכְלָל מִה שְׁבָרָא הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, שָׁהָם נְטִיעוֹת יְדֵינוּ.

נָצְבָה שִׁגְל לִימִינְךְ וְגוּ' (מה, י), כְּמוֹ שְׁנָאָמָר (שם קי') נָאָם הַיְלָדָנִי שְׁב לִימִינְךְ. מְשׁוּם כֹּךְ לִמְטָה, נְדַבְּקָה בְּאָבָרָהּ, וּמְשׁוּם כֹּךְ נִקְרָאוּ אָבָרָהּ אַחֲבָי, שְׁנַדְבָּקָה בּוֹ אַחֲבָתִי וְהַזְדִּיעַ אֶת דִּינֵי לְעוֹלָם, וּבְשִׁבְילָה זֶה לְבָנָן, שְׁהָרִי הַיּא נוֹסֶפה עַלְיוֹ מִקְדָּם לְכָן.

בְּכָרָם אֹפֵיר וְגוּ' (מה, י, כְּמוֹ שְׁנָאָמָר (ישעה יא) וְאֶתְמָמָת אֹפֵיר. וּמַתִּי הִיא בְּכָרָם אֹפֵיר? כְּשֶׁמַזְדוֹגָת עִם הַמֶּלֶךְ, כְּשִׁיּוֹד הַכֹּתֶר בְּדָלוֹגִים, שְׁמַאיָּר מִצְדָּקָה אֶת הַעֲלִזָּה, וּשְׁוֹרָה עַל רַאשֵּׁה הַגְּבִירָה. וְאָז (שם מז) כְּתָפָרָת אֶתְמָמָת לְשֻׁבְתִּבְתָּה. שְׁהָרִי הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מִתְנַהָּג עַל יְדֵה. מְשׁוּם כֹּךְ אָמְרָה לוֹ, אֵם לְאַחֲחָבָר עַמִּי, אֵיךְ אַחֲיה בְּצָמָאוֹן עַל אֶתְמָמָת עַדְרִים קָדוֹשִׁים שְׁסָמוּכִים עַל שְׁלֹחָנִי? זֶהוּ שְׁבָתוֹב (שיר א) שְׁלָמָה אַחֲיה בְּעַטְיוֹה עַל עַדְרֵי חַבְרִין.

שְׁמַעְיָה בַּת וּרְאֵי וְגוּ' (פה, יא: זזהר חדש פ': חקת דף סג.) מַה מְשִׁיב לְהַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא? שְׁמַעְיָה בַּת וּרְאֵי. כְּנֶגֶד זֶה, (שיר א) אֵם לְאַחֲרֵי לְךָ הַיּוֹת בְּנָשִׁים צָאִי לְךָ

את השמן שְׁשׁוֹן הַזֶּה עַל רַאשׁוֹ בַּתְּפִלְתָּם. שֶׁמֶן שְׁשׁוֹן - אֵלּוּ שְׁנִים עַשֶּׂר נְהָרוֹת אַפְרֵסְמוֹן זה, שְׁמַאיָּרִים בָּה. וְאָז יִשְׁמַחְחָה בְּעוֹלָמוֹת, רְצֹוֹן בְּעוֹלָמוֹת, וְהַרְגֵּזָן מִסְתַּלְקָן מִן הַעוֹלָם.

מַר וְאֲחָלוֹת וְקָצִיעוֹת - בְּשִׁלְשָׁת הַצְּבָעִים לְבָ"ן אַדְ"ם וַיְרָ"ק

מַר וְאֲחָלוֹת (מה, ט: זזהר חדש פ': חקת דף סג.) מַר - זֶה אָבָרָהּ, שְׁנָקְרָא הַר הַמֶּר. וְאֲחָלוֹת - זֶה יַעֲקֹב. קָצִיעוֹת - זֶה יִצְחָק. כָּל בְּגַדְתִּיךְ - בְּשִׁלְשָׁת הַצְּבָעִים הַלְלוּ, לְבָ"ן אַדְ"ם וַיְרָ"ק, הַשְׁתַּלְמָנוֹ אַוְתָם לְבוֹשֵׁי הָאָרֶגֶן.

אין שְׁמַחָה לְפָנָיו מִכֶּל מִרְכְּבָתוֹן כְּשִׁמְחָת נְשָׁמוֹת שְׁלָמָה הַיְכָלָות מִן הַיְכָלִי שָׁן (מה, ט) - אֶלְעָזֶר הַיְכָלָות עַלְיוֹנִים, שְׁנָשָׂמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַחָות בָּהֶם לְפָנֵי הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָז שְׁמַחָה לְפָנָיו. וְלֹפֶה נִקְרָאוּ הַיְכָלִי שָׁן? מְשׁוּם שְׁזָכוּבָת תּוֹרָה וְהַתְּחִזְקָוָה בָּה, זָכוּ לְשָׁן הַזָּוּן. מַנִּי שְׁמַחָה (מה, ט), בְּמַה עֲוֹסָקָת הַנְּשָׂמוֹת הַלְלוּ? הַנְּעֹסָקָת בְּתַשְׁבָחוֹת שְׁלִי לְפָנֵיךְ, וְאָז מִשְׁלָמָת הַשְּׁמַחָה לְפָנֵיךְ, שְׁאַיִן שְׁמַחָה לְפָנָיו מִכֶּל מִרְכְּבָתוֹן, כְּשִׁמְחָת נְשָׁמוֹת שְׁלָמָה הַצְּדִיקִים שְׁהָם קָרוּבִים לוֹ. דָּבָר אַחֲרֵי מַנִּי שְׁמַחָה, וְדָאִי שְׁאַיִן שְׁמַחָה לְפָנָיו בְּמוֹזָמָן שְׁעָשָׂה שְׁלָמָה אֶת שִׁיר הַשִּׁירִים, וְשִׁבְחָה אֶת תְּשִׁבְחַת הַגְּבִירָה אֶל הַמֶּלֶךְ.